

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 marca 1966 r.

w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz art. 3, art. 76 ust. 3 i art. 101 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na wniosek podatnika podatki obrotowy i dochodowy pobiera się w formie ryczałtu od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze, jeżeli osoby te:

- 1) posiadają zezwolenie, a jeżeli w myśl obowiązujących przepisów na wykonywane rzemiosło nie jest wymagane zezwolenie — posiadają kartę rzemieślniczą i wykonują rzemiosło w ramach posiadanego uprawnienia przemysłowego (zezwolenia lub karty rzemieślniczej);
- 2) zatrudniają w zakładzie rzemieślniczym nie więcej niż sześć osób; do wymienionej liczby osób nie wlicza się małżonka, uczniów zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę zarejestrowanej w Izbie Rzemieślniczej oraz dwóch wyszkolonych w tym zakładzie uczniów — przez okres pierwszych 24 miesięcy po złożeniu przez nich egzaminu czeladniczego lub przyjętych na praktykę absolwentów zasadniczych szkół zawodowych — przez okres pierwszych 24 miesięcy po ukończeniu przez nich szkoły zawodowej;
- 3) osiągnęły w roku poprzedzającym rok podatkowy obrót nie przekraczający 900.000 zł w stosunku rocznym, a wa-

runki, w jakich prowadzony jest zakład rzemieślniczy, nie wskazują na to, że w roku podatkowym mogą osiągnąć obrót przekraczający 900.000 zł;

- 4) w zakładzie rzemieślniczym i w stałym miejscu sprzedaży są sprzedawane tylko wyroby własnej produkcji; zastrzeżenie to nie dotyczy wyrobów obcej produkcji, jeżeli stanowią one niezbędny dodatek do gotowego i związanego z wykonywanym rzemiosłem wyrobu własnej produkcji;
- 5) nie korzystają przy wykonywaniu rzemiosła zarówno z usług osób nie zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym, jak i z usług innych zakładów rzemieślniczych lub przedsiębiorstw; nie wyłącza jednak prawa opłacania podatków w formie ryczałtu korzystanie z usług:
 - a) zakładów cholewkarskich przez zakłady szewskie,
 - b) zakładów kołodziejskich przez zakłady kowalskie i odwrotnie,
 - c) zakładów stolarskich przez zakłady tapicerskie i odwrotnie,
 - d) zakładów szklarskich przez zakłady stolarskie i odwrotnie,
 - e) zakładów blacharskich, brązowniczych, elektromechanicznych, galwanizatorskich, odlewniczych, ślusarskich w zakresie spawalnictwa i tokarstwa w metalu oraz zakładów tokarstwa w drewnie przez inne zakłady rzemieślnicze w zakresie wykonywania usług, których rzemieślnik przyjmujący zlecenie nie może wykonać we własnym zakładzie rzemieślniczym,

- f) pozostałych zakładów rzemieślniczych pokrewnych branż, o ile świadczenia w zakresie korzystania z usług tych zakładów są niewielkie i łącznie nie przekraczają 50% rocznego obrotu zakładu rzemieślniczego, zlecającego wykonanie usług;
- 6) nie wykonują innych świadczeń podlegających podatkom obrotowemu; zastrzeżenie to dotyczy również małżonka podatnika; nie wyłącza jednak prawa opłacania podatków w formie ryczałtu wykonywane przez małżonka we własnym imieniu świadczeń podlegających opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej lub w formie ryczałtu umownego; jeżeli jednak zakład rzemieślniczy jest prowadzony przez kilka osób (ust. 3), wykonywane przez małżonka innych świadczeń podlegających podatkom obrotowemu nie wyłącza prawa opłacania podatków w formie ryczałtu tylko w wypadku, gdy świadczenia te podlegają opodatkowaniu w formie karty podatkowej.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie ma zastosowania do podatników rozpoczynających działalność gospodarczą, wymagającą posiadania tylko karty rzemieślniczej, którzy jej nie posiadają, lecz w okresie pół roku od rozpoczęcia działalności gospodarczej przedstawiają organowi finansowemu. W tym okresie podatnicy ci obowiązani są uiszczać ryczałt podwyższony o 10%. Obowiązek uiszczania podwyższonego ryczałtu ustaje z końcem miesiąca, w którym zostanie przedstawiona organowi finansowemu karta rzemieślnicza. Jeżeli podatnik nie przedstawi karty rzemieślniczej w powyższym terminie, traci prawo do korzystania z ryczałtu od dnia pierwszego następnego miesiąca po upływie tego terminu. W indywidualnych, szczególnie uzasadnionych wypadkach, na wniosek podatnika i za zgodą właściwego do spraw przemysłu organu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej, termin do przedłożenia uprawnienia może być przedłużony o dalsze pół roku.

3. Przepisy rozporządzenia mają również zastosowanie w wypadkach, gdy zakład rzemieślniczy jest prowadzony przez kilka osób, pod warunkiem że jest on prowadzony na podstawie uprawnienia wyrażającego wszystkich współników oraz że łączna liczba współników oraz innych zatrudnionych w zakładzie osób nie przekracza siedmiu; do liczby tej nie wlicza się uczniów w liczbie nie większej niż pięciu, zatrudnionych na podstawie pisemnej umowy o naukę, zarejestrowanej w izbie rzemieślniczej, oraz małżonków współników w liczbie nie większej niż dwóch.

4. Nie wyłącza korzystania z ryczałtu zarówno w roku podatkowym, jak i w roku następującym po roku podatkowym, przekroczenie granicy obrotu określonej w ust. 1 pkt 3, jeżeli to przekroczenie zostało spowodowane świadczeniami wykonywanymi na eksport, od których podatnik na podstawie szczególnych przepisów opłaca podatki obrotowy i dochodowy w formie osobnego ryczałtu. Przekroczenie wspomnianej granicy obrotu z innych powodów nie wyłącza korzystania z ryczałtu, ale tylko do końca roku podatkowego, w którym ta granica została przekroczona. W następnym roku podatkowym podatki obrotowy i dochodowy pobiera się na zasadach ogólnych, chyba że podatnik przeszedł z produkcji towarowej na świadczenie usług lub zmniejszył liczbę osób zatrudnionych w zakładzie, skutkiem czego warunki, w jakich będzie on prowadził zakład rzemieślniczy, wskazują na to, że nie osiągnie on obrotu przekraczającego 900.000 zł.

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się:

- 1) do osób wykonujących rzemiosła: cukiernictwo, dziewiarstwo, garbarstwo skór bez włosa, krawiectwo damskie w zakresie krawiectwa konfekcyjnego i półmiarowego, krawiectwo męskie w zakresie krawiectwa konfekcyjnego i półmiarowego, kuchmistrzostwo, piekarstwo, tkactwo artystyczne, wędliniarstwo, wyprawa skór

faterkowych, wyrób drobnych przedmiotów użytku osobistego i domowego oraz zabawek — w zakresie wyrobów z tworzyw sztucznych nie będących zabawkami, oraz złotnictwo;

- 2) do osób opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej, chyba że zajdą wypadki przewidziane w § 7 ust. 2.

§ 3. Osoby opłacające ryczałt obowiązane są zgodnie z przepisami o postępowaniu podatkowym corocznie zgłosić obowiązki podatkowy i uiścić opłatę związaną z tym zgłoszeniem.

§ 4. 1. Ryczałt obejmuje należność podatkową ze źródeł przychodów objętych ryczałtem. Jeżeli podatnik osiąga dochody z innych źródeł przychodów podlegających tylko podatkom dochodowemu, dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem dochodowym na zasadach ogólnych; do dochodu osiąganego z tych źródeł przychodów stosuje się skalę podatkową odpowiadającą dochodowi osiągniętemu ze wszystkich źródeł przychodów (łącznie z dochodem ze źródeł objętych ryczałtem).

2. Zmiana wysokości ryczałtu w następnym roku podatkowym może nastąpić tylko w wypadkach, gdy zakres lub rozmiar działalności gospodarczej oraz warunki wykonywania czynności, z których przychody podlegają ryczałtowi, uległy istotnym zmianom w porównaniu do roku poprzedniego lub gdy zostały stwierdzone okoliczności, wskazujące na to, że ryczałt za rok ubiegły był ustalony w wysokości oczywiście za niskiej.

3. Podatnicy opłacający ryczałt wolni są od przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym i o zobowiązaniach podatkowych obowiązków w zakresie prowadzenia ksiąg, składania zeznań podatkowych, miesięcznych deklaracji o obrocie i dochodzie oraz opłacania załączek miesięcznych na podatki obrotowy i dochodowy.

4. Obowiązek wydawania rachunków, stwierdzających sprzedaż wyrobów lub wykonanie świadczenia usług, oraz obowiązek przechowywania kopii tych rachunków, jak również posiadania i przechowywania rachunków na zakupione materiały oraz ewidencji tych rachunków — regulują odrębne przepisy.

5. W odniesieniu do tych podatników, którzy w roku poprzedzającym rok podatkowy opłacali podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych, nie stosuje się zwolnienia, o którym mowa w ust. 3, w okresie poprzedzającym doręczenie orzeczenia ustalającego ryczałt.

§ 5. 1. Jeżeli liczba osób zatrudnionych w zakładzie rzemieślniczym nie przekracza stanu zatrudnienia określonego w tabelach ryczałtu kwotowego, ryczałt pobiera się w postaci ryczałtu kwotowego lub ryczałtu umownego. W pozostałych wypadkach ryczałt pobiera się tylko w postaci ryczałtu umownego.

2. W razie gdy oboje małżonkowie wykonują odrębnie świadczenia, podlegające opodatkowaniu podatkami obrotowym i dochodowym w formie ryczałtu (umownego bądź kwotowego), dla każdego z małżonków ustala się ryczałt umowny, stosując przy ustalaniu wysokości tego ryczałtu stopę podatku dochodowego odpowiadającą sumie dochodów osiągniętych łącznie przez małżonków.

3. Gdy zakład rzemieślniczy jest prowadzony przez kilka osób (§ 1 ust. 3), ustala się jeden łączny wymiar ryczałtu dla wszystkich współników (spółki). Przy ustalaniu wysokości tego ryczałtu, tę część ryczałtu, która przypada z tytułu podatku dochodowego, ustala się przez zsumowanie kwot podatku dochodowego, uprzednio obliczonych odrębnie dla każdego ze współników od jego dochodu osiągniętego ze spółki. Tak ustalony podatek dochodowy, łącznie z podatkiem obrotowym obliczonym od obrotów wspólnie prowadzo-

nego zakładu rzemieślniczego, stanowi łączną kwotę ryczałtu dla wspólników (spółki).

§ 6. 1. Stawki ryczałtu kwotowego określa odrębne rozporządzenie. Gdy zakład rzemieślniczy i punkt przyjmowania zamówień lub stałe miejsce sprzedaży znajdują się w miejscowościach, dla których są określone w tabelach różne stawki ryczałtu kwotowego, właściwa jest wyższa stawka ryczałtu.

2. Dla tych rodzajów rzemiosł i rodzajów świadczeń, dla których są ustalone w tabelach stawki ryczałtu kwotowego, może być ustalony ryczałt w postaci ryczałtu umownego w uzasadnionych wypadkach, gdy ze względu na rozmiar działalności gospodarczej podatnika stawki ryczałtu kwotowego byłyby dla podatnika oczywiście za wysokie lub za niskie w porównaniu do sumy należności z tytułu podatków obrotowego i dochodowego, jaka przypadaleby od obrotu i dochodu z danego zakładu rzemieślniczego w razie opodatkowania go na zasadach ogólnych przy zastosowaniu obowiązujących stawek podatkowych.

§ 7. 1. Podatnicy objęci przepisami rozporządzenia opłacają ryczałt, jeśli w terminie zgłoszenia obowiązku podatkowego na dany rok podatkowy złożą wniosek o zaliczenie do ryczałtu.

2. Podatnikom opłacającym podatki obrotowy i dochodowy w formie karty podatkowej, którzy utracą w ciągu roku podatkowego warunki do opłacania podatków obrotowego i dochodowego w tej formie, na pozostałą część roku może być przyznany ryczałt, jeżeli wykonują rzemiosło w warunkach uprawniających do korzystania z ryczałtu, zawiadomią właściwy organ finansowy w ciągu siedmiu dni o utracie warunków do opłacania podatków obrotowego i dochodowego w formie karty podatkowej oraz w tymże terminie zgłoszą wniosek o zaliczenie do ryczałtu.

3. W razie niezgłoszenia lub nieuwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, istnieje obowiązek opłacania podatku obrotowego i podatku dochodowego na zasadach ogólnych, a co do obowiązku i sposobu prowadzenia ksiąg — stosuje się przepisy o tych księgach.

§ 8. 1. Wnioski o zaliczenie do ryczałtu rozpatruje i orzeka o wysokości lub odmowie przyznania ryczałtu:

- 1) komisja podatkowa działająca przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela terenowego cechu w zakresie ryczałtu umownego, w tym również w wypadkach określonych w § 6 ust. 2;
- 2) organ finansowy w pozostałych wypadkach.

2. Przy wydawaniu orzeczeń bierze się pod uwagę wszystkie istotne okoliczności mające znaczenie dla zaliczenia i wysokości ryczałtu bądź odmownego załatwienia wniosku podatnika o zaliczenie do ryczałtu.

§ 9. 1. Organ finansowy — po zasięgnięciu opinii komisji podatkowej — może obniżyć wysokość ryczałtu kwotowego dla osób:

- 1) które ukończyły do dnia 1 stycznia roku podatkowego 60 lat, oraz dla osób, które zostały uznane za inwalidów lub które utraciły zdolność zarobkowania w stopniu odpowiadającym co najmniej III grupie inwalidów — do 50% pod warunkiem niezatrudniania w zakładzie innych osób prócz uczniów i małżonka, a w braku małżonka — prócz jednej osoby pozostającej we wspólnym gospodarstwie domowym;
- 2) które zatrudniają inwalidów lub osoby, które utraciły zdolność zarobkowania w stopniu odpowiadającym co najmniej III grupie inwalidów — do 10% na każdego inwalidę.

Utratę zdolności zarobkowania z powodu inwalidztwa należy udowodnić orzeczeniem komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia.

2. Okoliczności wymienione w ust. 1 powinny być również wzięte pod uwagę przy ustalaniu wysokości ryczałtu umownego.

3. W ustalaniu wysokości ryczałtu bierze się za podstawę całoroczny okres działalności zakładu rzemieślniczego. Jeżeli jednak ustalony ryczałt dotyczy rzemiosła, które z reguły nie jest w praktyce wykonywane przez okres całego roku (np. murarstwo) i podatnik we wniosku o zaliczenie do ryczałtu (§ 7 ust. 1) określi miesiące, w których nie będzie wykonywał świadczeń, przy ustalaniu wysokości ryczałtu na cały rok podatkowy bierze się za podstawę okres wykonywania świadczeń, określony przez podatnika.

§ 10. 1. Organ finansowy zawiadamia podatnika o orzeczeniu w sprawie zaliczenia do ryczałtu i jego wysokości oraz w sprawie odmownego załatwienia wniosku o zaliczenie do ryczałtu.

2. W zawiadomieniu o wysokości ryczałtu, ustalonego w sposób określony w § 9 ust. 3, podaje się, jakie miesiące roku podatkowego zostały przyjęte przy ustalaniu ryczałtu jako te, w których podatnik będzie wykonywał rzemiosło.

§ 11. 1. Od orzeczenia przysługuje podatnikowi prawo wniesienia odwołania w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu przez komisję podatkową działającą przy udziale kierownika organu finansowego pierwszej instancji oraz przedstawiciela terenowego cechu i w obecności podatnika. Jeżeli podatnik nie zgłosi się na wezwanie, odwołanie może być rozpatrzone w jego nieobecności.

3. Od decyzji wydanej w trybie określonym w ust. 2 przysługuje podatnikowi w terminie dwutygodniowym prawo zrzeczenia się ryczałtu lub żądania, aby jego odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji. W razie niezrzeczenia się ryczałtu w tym terminie lub niewniesienia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji — orzeczenie staje się ostateczne.

4. W razie zrzeczenia się prawa opłacania ryczałtu powstaje obowiązek opłacania podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych. Obowiązek prowadzenia ksiąg powstaje w tym wypadku od pierwszego dnia miesiąca następującego po zrzeczeniu się ryczałtu.

5. W razie zgłoszenia żądania, aby odwołanie zostało rozpatrzone przez organ finansowy drugiej instancji, odwołanie to podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dla załatwiania odwołań.

§ 12. 1. Ryczałt płatny jest bez wezwania organu finansowego w 12 ratach miesięcznych do dnia 7 każdego miesiąca za miesiąc ubiegły. Dotyczy to również wypadków, o których mowa w § 9 ust. 3.

2. Do czasu doręczenia orzeczenia ustalającego ryczałt podatnicy, którzy złożyli wniosek o zaliczenie do ryczałtu, obowiązani są wpłacać w terminie przewidzianym w ust. 1 na poczet ryczałtu kwoty odpowiadające miesięcznej wysokości ryczałtu za rok ubiegły, a w razie opłacania w ubiegłym roku podatków obrotowego i dochodowego na zasadach ogólnych — kwoty odpowiadające zaliczce przypadającej za miesiąc grudzień ubiegłego roku. Podatnicy, o których mowa w § 7 ust. 2, obowiązani są wpłacać kwoty miesięcznych rat z tytułu opłaty za kartę podatkową. Podatnicy, którzy rozpoczynają wykonywanie świadczeń w ciągu roku podatkowego, obowiązani są wpłacać kwoty odpowiadające zaliczce, obliczonej na podstawie obrotów i dochodów za miesiąc ubiegły. Jeśli wpłacone kwoty okażą się mniejsze od kwoty przypadającej do uiszczenia na mocy orzeczenia ustalającego ryczałt na bieżący rok podatkowy, powstała

różnicę podatnicy obowiązani są wpłacić w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

3. W razie uzasadnionej czasowej przerwy w wykonywaniu świadczeń, spowodowanej szczególnymi okolicznościami, np. dłuższą chorobą, wypoczynkiem, powołaniem na ćwiczenia wojskowe, trwającej nieprzerwanie co najmniej 15 dni, nie pobiera się ryczałtu za pełny okres trwania przerwy w wysokości po $\frac{1}{30}$ miesięcznej raty ryczałtu za każdy dzień przerwy; warunkiem zastosowania tego przepisu jest zgłoszenie przerwy przez podatnika w terminie 7 dni po powstaniu okoliczności powodujących przerwę. Nie dotyczy to przerw, które zostały uwzględnione przy ustalaniu ryczałtu (§ 9 ust. 3).

4. W razie rozpoczęcia w ciągu roku podatkowego wykonywania świadczeń podlegających ryczałtowi obowiązek zapłacenia pełnej ustalonej kwoty ryczałtu powstaje, poczynając od miesiąca, w którym rozpoczęto wykonywanie świadczeń; dotyczy to nowo zakładanych zakładów rzemieślniczych, a nie przerw w stałe wykonywanej działalności gospodarczej rzemieślnika.

5. W razie zaprzestania w ciągu roku na stałe wykonywania świadczeń podlegających ryczałtowi, zgłoszonego w trybie przewidzianym w przepisach o postępowaniu podatkowym, nie pobiera się ryczałtu za czas od miesiąca następującego po miesiącu, w którym zaprzestano wykonywania świadczeń.

§ 13. 1. Podatnicy opłacający ryczałt zobowiązani są zawiadomić właściwy organ finansowy w terminie 7 dni o zmianach, jakie zaszły w stosunku do stanu faktycznego podanego w złożonym przez siebie wniosku, a jeżeli małżonek prowadził odrębną działalność gospodarczą opodatkowaną ryczałtem umownym na terenie innego organu finansowego niż podatnik — również o zmianach w stosunku do stanu faktycznego podanego we wniosku małżonka:

- 1) które uzasadniają powstanie obowiązku podatkowego na zasadach ogólnych;
- 2) które nie powodują następstw określonych w pkt 1, lecz mają wpływ na wysokość ryczałtu, mianowicie o zmianach w stanie zatrudnienia członków rodziny (z wyjątkiem małżonka) i pracowników najemnych, o zmianach miejsca wykonywanych świadczeń, o zmianach rodzaju wykonywanych świadczeń, o przekroczeniu obrotu 900.000 zł oraz o rozpoczęciu wykonywania świadczeń w okresie, w którym według oświadczenia podatnika (§ 9 ust. 3) nie przewidywano ich wykonywania;
- 3) o zatrudnieniu uczniów oraz czeladników i absolwentów zasadniczych szkół zawodowych (§ 1 ust. 1 pkt 2).

2. W razie zawiadomienia o przekroczeniu obrotu 900.000 zł należy równocześnie zawiadomić o wysokości obrotu przewidywanego za cały rok podatkowy.

§ 14. 1. Podatnicy opłacający ryczałt na zasadach rozporządzenia zostaną wyłączeni z grupy osób opłacających ryczałt i opłacać będą podatki obrotowy i dochodowy na zasadach ogólnych na podstawie decyzji właściwego organu finansowego:

- 1) za część roku podatkowego — w razie zawiadomienia o utracie warunków do opłacania ryczałtu (§ 13 ust. 1 pkt 1); wyłączenie obejmuje część roku podatkowego, poczynając od miesiąca, w którym powstały okoliczności uzasadniające wyłączenie z ryczałtu;
- 2) za cały rok podatkowy — w razie:
 - a) wprowadzenia w błąd organu finansowego przez podanie we wniosku (§ 7) lub zawiadomieniu (§ 13) danych niezgodnych ze stanem faktycznym,
 - b) niezawiadomienia organu finansowego o zmianach określonych w § 13.

2. W stosunku do małżonków, opłacających odrębne ryczałty umowne, wyłączenie z ryczałtu jednego z małżonków powoduje równocześnie wyłączenie z ryczałtu drugiego małżonka.

3. Organ finansowy orzeka o wyłączeniu z ryczałtu na podstawie materiału dowodowego.

4. W razie wyłączenia podatnika z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek za część roku podatkowego (ust. 1 pkt 1) za podstawę do ustalenia podatku dochodowego za okres nie objęty ryczałtem przyjmuje się dochód osiągnięty w tym okresie i stosuje się do niego stopę podatku odpowiadającą dochodowi obliczonemu w stosunku rocznym.

5. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 2 kwoty wpłacone tytułem ryczałtowanego podatku zalicza się na podatki obrotowy i dochodowy za dany rok podatkowy.

6. W razie wyłączenia z grupy osób opłacających ryczałtowany podatek w wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1, jeżeli podatnik zawiadomi organ finansowy o utracie warunków do opłacenia ryczałtu, obowiązek założenia właściwych ksiąg powstaje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostały utracone te warunki.

§ 15. 1. W razie zawiadomienia o zmianie w stanie zatrudnienia, o zmianie miejsca wykonywania świadczeń, o przekroczeniu 900.000 zł obrotu bądź o rozpoczęciu wykonywania świadczeń w okresie, w którym według oświadczenia podatnika (§ 9 ust. 3) nie miały one być wykonywane — zmiana ryczałtu następuje w trybie przewidzianym w § 8, poczynając od miesiąca, w którym zaszły okoliczności uzasadniające zmianę,

2. W razie zawiadomienia o przekroczeniu w roku podatkowym obrotu w kwocie 900.000 zł, kwota ustalonego ryczałtu ulega podwyższeniu w takim stosunku, w jakim nadwyżka obrotu ponad 900.000 zł pozostaje do kwoty obrotu przyjętego przy kalkulacji ryczałtu. Organ finansowy dokonuje tymczasowego wymiaru ryczałtu przyjmując za podstawę obrót przewidziany przez podatnika (§ 13 ust. 2), a po zakończeniu roku podatkowego wydaje decyzję ustalającą wysokość ryczałtu, biorąc pod uwagę obrót, który faktycznie przekroczył 900.000 zł.

3. W razie zawiadomienia o rozpoczęciu wykonywania świadczeń w okresie, w którym według oświadczenia podatnika (§ 9 ust. 3) nie miały one być wykonywane, za każdy miesiąc działalności gospodarczej nie objętej wymiarem rocznego ryczałtu wymierza się — niezależnie od ustalonej do ulżenia w tym miesiącu raty ryczałtu (§ 12 ust. 1) — ryczałt w wysokości odpowiadającej kwocie wynikającej z podziału kwoty rocznego ryczałtu przez ilość miesięcy objętych wymiarem tego ryczałtu.

4. Orzeczenie zmieniające wysokość ryczałtu powinno zawierać datę, od której następuje zmiana.

5. Jeżeli w następstwie zmian, o których mowa w ust. 1, należałoby obniżyć wysokość ryczałtu, organ finansowy ogranicza tymczasowo pobór miesięcznych rat ryczałtu o odpowiednią kwotę, a po zakończeniu roku podatkowego wydaje decyzję zmieniającą wysokość ryczałtu, biorąc pod uwagę całoroczną działalność podatnika.

6. Jeżeli podatnik zawiadomi organ finansowy, iż z powodu szczególnych okoliczności zatrudni na krótki okres czasu, nie dłuższy niż miesiąc, większą liczbę osób, niż było przyjęte przy ustalaniu ryczałtu, i okoliczność ta zostanie potwierdzona przez właściwy cech, nawet jeśli nie uzyska na to dodatkowe zatrudnienie zezwolenia (§ 1 ust. 1 pkt 1), nie traci prawa do opłacenia ryczałtu, natomiast wysokość ryczałtu za ten jeden miesiąc ulega podwyższeniu; podwyżka wynosi:

- 1) przy ryczałcie kwotowym — różnicę pomiędzy miesięczną stawką ryczałtu kwotowego, ustaloną przy dotychczasowym zatrudnieniu, a miesięczną stawką określoną dla danego rodzaju (zakresu przedmiotowego) rzemiosła w tabeli ryczałtu kwotowego dla liczby osób zatrudnionych przez ten miesiąc;
- 2) przy ryczałcie kwotowym w wypadku, gdy liczba osób zatrudnionych przekroczy w tym miesiącu cztery osoby, oraz przy ryczałcie umownym — kwotę wynikającą z przemnożenia miesięcznej kwoty ustalonego ryczałtu, przypadającej proporcjonalnie na jedną osobę przy dotychczasowym zatrudnieniu, przez liczbę osób dodatkowo zatrudnionych przez ten miesiąc.

§ 16. 1. Od decyzji wyłączonej z grupy osób opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu podatnik może w terminie określonym w § 11 ust. 1 złożyć odwołanie, a od decyzji zmieniającej wysokość ryczałtu — może w tymże terminie złożyć odwołanie lub zrzec się ryczałtu.

2. Odwołanie podlega rozpatrzeniu na zasadach przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym.

§ 17. W odniesieniu do podatników, którym na podstawie rozporządzenia wymienionego w § 18 ust. 1 nie przysługiwało prawo opłacania ryczałtu, a którym prawo

to zostało przyznane niniejszym rozporządzeniem, termin określony w § 7 ust. 1 przesuwa się w roku podatkowym 1966 do dnia trzydziestego po dniu ogłoszenia rozporządzenia.

§ 18. 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 1964 r. w sprawie poboru w formie ryczałtu podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących zakłady rzemieślnicze (Dz. U. z 1965 r. Nr 4, poz. 13).

2. Pozostaje w mocy rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 30 stycznia 1958 r. w sprawie tabel stawek ryczałtu kwotowego podatków obrotowego i dochodowego od osób prowadzących niektóre zakłady rzemieślnicze (Dz. U. Nr 10, poz. 36).

3. Skreśla się § 7 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 grudnia 1965 r. w sprawie posiadania przez podatników opłacających podatki obrotowy i dochodowy w formie ryczałtu rachunków na zakup niektórych materiałów (Dz. U. Nr 52, poz. 324).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do przychodów osiągniętych po czynając od roku podatkowego 1966.

Minister Finansów: *J. Albrecht*